

ת"פ 12342/12/15 - רון יעקב בן יוסף עטיה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 12342-12-15 מדינת ישראל נ' בן יוסף עטיה

בפני כבוד השופט עמית פרייז
המבקש (הנאשם)
רון יעקב בן יוסף עטיה
ע"י ב"כ עו"ד אבנר אשד
נגד
המשיבה (המאשימה)
מדינת ישראל
ע"י שלוחת תביעות נתניה

החלטה

לפניי בקשה לפסיקת הוצאות לזכות הנאשם בהתאם לסעיף 80 לחוק העונשין.

ביום 7/12/15 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום אשר ייחס לו את העבירה של "אי נקיטת צעדי זהירות בחיה". ביום 25/12/16, טרם הקראה, הנאשם הגיש בקשה לביטול כתב האישום, מחמת "סיכון כפול/כבר זוכיתי כבר הורשעתי". הבקשה התקבלה ביום 12/2/17, עת ניתנה החלטה המורה על ביטול כתב האישום.

במסגרת הבקשה הנוכחית לפסיקת הוצאות טוען הנאשם כי לא היה יסוד סביר לאשמתו. כמו כן לטענתו המאשימה אטמה את אוזניה לבקשותיו לביטול כתב האישום, ובליט ברירה גררה את הנאשם להגשת בקשה לביטול כתב האישום ולהליך פלילי במסגרתו הועמד בסכנת הרשעה בדין. נוכח האמור, הנאשם עותר כי יפסקו לזכותו הוצאות בסך 20,000 ₪, שעיקרן תשלום שכר טרחת עורך דינו.

סעיף 80 לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"80. (א) משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בסכום שיראה לבית המשפט; במשפט שמנהל קובל רשאי בית המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור.

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, סכומי מקסימום

להוצאות ולפיצויים האמורים."

מנוסח הסעיף ניתן ללמוד כי על מנת שנאשם יזכה לפסיקת הוצאות לטובתו, יש צורך לעמוד בשני תנאים מצטברים:
1. זיכוי או ביטול כתב האישום בהתאם לסעיף 94(ב) לחסד"פ. 2. שתי עילות חילופיות: "לא היה יסוד לאשמה" או "נסיבות אחרות מצדיקות". בע"פ 4466/98 **ראמי דבש נ' מדינת ישראל** נקבע כי התנאי הראשון הוא תנאי פורמאלי ונוקשה ואילו התנאי השני גמיש בהתפרסותו.

בענייננו, באשר לתנאי הראשון, אין חולק כי כתב האישום לא בוטל בהסכמת התובע והנאשם בהתאם לסעיף 94(ב) לחסד"פ. כמו כן הנאשם לא זוכה מכתב האישום, אלא שכתב האישום בוטל עוד טרם המענה לו, כאשר אשמתו של הנאשם כלל לא החלה להתברר. מדובר בהחלטה בטענה מקדמית, אשר בהתאם לסעיף 150 לחסד"פ, נפקותה הינה ביטול כתב האישום, כאשר אין כל קביעה שהדבר מהווה זיכוי, בניגוד למשל למקרה של ביטול כתב אישום בהתאם לסעיף 94(א) לחסד"פ.

סעיף 80 לחוק העונשין תוקן בשנת 1995 כך שבמסגרת התיקון הוספה האפשרות לעתור לפסיקת הוצאות לנאשם במקרה של ביטול כתב האישום בהתאם לסעיף 94(ב) לחסד"פ, על אף שביטול זה אינו מהווה זיכוי. מכאן ניתן ללמוד כי אם המחוקק היה מעוניין להרחיב את תחולת הסעיף למקרים נוספים של ביטול כתב האישום שאינם מהווים זיכוי, היה עושה כן במסגרת התיקון (ראו ע"פ (י-ם) 9066/05 **אמנון נ' משרד התחבורה - תביעות משפטיות**).

נוכח האמור לעיל, ברי כי עניינו של הנאשם אינו עומד בתנאי הראשון לתחולת סעיף 80 לחוק העונשין, ומשכך אין טעם לבחון האם התקיים התנאי השני לסעיף זה. אשר על כן, הבקשה נדחית.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בלוד.

ניתנה היום, 23 אפריל 2017, בלשכה, בהעדר הצדדים. המזכירות תעביר את ההחלטה לצדדים.